

Ова власт је уништила медије и новинарску професију. Новинари су дали све од себе да им помогну. Сујетни, љубоморни и посвађани, нису ни приметили да су у живом блату до носа. У "спашавању" је било свега и свачега. Потказивања, издаје, продаје и највише понижења - сматра Иван Ивановић, домаћин емисије "Вече са Иваном Ивановићем".

Иван Ивановић, осим ноћним програмом на Телевизији "Нова С", пажњу изазива и својим ставовима, мишљењима и питањима, које поставља на различитим местима, а углавном на Твитеру. Због тога је неретко, боље рећи често, на мети прорежемских таблоида и оних који се тако осећају. Провокативан је и свој, па је такав био и интервјуу за [Serbian Times](#)

Чему се смејеш ових дана?

- Већ два месеца сам на одмору, тако да се смејем шалама и анегдотама породице и

пријатеља и смејем се много, искрено и често. Просто уживам.

Да ли је могуће одморити се у Београду, или мора да се оде у Ровињ?

- Ја се одмарам у Ровињу. То је мој други град у коме живим. Проводим три месеца годишње у овом дивном граду у коме имам много пријатеља, који су ме прихватили као свог пре него што су и знали ко сам и чиме се бавим. Ровињ је по много чему јединствен, посебно по психологији светске метрополе, иако има само 12 хиљада становника. Свакако мислим да човек мора да промени окружење да би се одморио. Тамо где нађете мир, тамо је то место. Па где год вас срце одведе.

Када погледаш у ретровизор године 20/20, које су то слике које искачу?

- Дивно путовање, корона, корона, лудило, корона, избори, корона и десетак нових професионалних изазова и испита које само овај мој посао може и у 13-тој години каријере да приреди.

Чиме храниш мождане вијуге, а чиме сујету?

- Мождане вијуге храним разговором са људима или одласцима у природу. Сујету сам одавно решио да не храним, па је закржљала. Побеђујем је техником Квинсија Џоунса: постављаш себи увек поново највише циљеве. Тако увек постоји нешто што ниси постигао, па не можеш ни бити сујетан. Сујетни су они који мисле да су све постигли и да не може боље. А увек може, реално.

Када си први пут планирао да побегнеш од куће? А када из Србије?

- Никада нисам помислио да побегнем од куће. Просто, није било разлога. Био сам слободан. У Србији нисам био. Нисам ни данас. Али мислио сам да треба да се борим за слободу. Тако је некако васпитана моја генерација. Или нисам имао комбинацију да одем.

Тако некако. Можда и помислим понекад да бих отишао, али некако ми делује као "побег'о, цава" моменат, а и моја је земља, имам право да живим ту, слободан.

Да ли ти је жао што ниси?

- Као што рекох, није.

Имао си прилике да се срећеш са људима који су отишли одавде и живе по белом свету. Како изгледају ти сусрети?

- Дирљиво. Сваком човеку недостаје његов родни град. Људи који одлазе, одлазе више због своје деце него због себе. Тек њихова деца имају шансу да то тамо осете као своје, а они ће заувек памтити где су украли прву јабуку, у кога су се први пут заљубили и колико је кошава досадна, а кад је нема питаш кад' ли ће. Питају ме о Београду, о политици, ресторанима, кул местима. Док им причам, видим им у очима да су тамо у том тренутку... И пијемо, много.

Ко је опозиција у Србији?

- Народ. Не сећам се да је икада у Србији овако чврсто и тоталитарно владао неко против кога је две трећине народа.

Како ти изгледа овдашња медијска слика?

- Бедно. Ова власт је уништила медије и новинарску професију. Новинари су дали све од себе да им помогну. Сујетни, љубоморни и посвађани, нису ни приметили да су у живом блату до носа. У "спашавању" је било свега и свачега. Потказивања, издаје, продаје и највише понижења. Како ће такви даље, нико не зна. За сада, грокће се задовољно у блату.

Један од суманутијих потеза београдске власти, а конкуренција је жестока, је да се промене имена улица и да се из Београда избаце сви називи који нису српски?

- Дебилна замисао дебила који је узурпирао фотељу градоначелника. Искомплексиран и љут што не може да парира величини Београда, покушава да га "смањи" и прилагоди себи. Срећом, то му није у потпуности успело.

Београд је некада био једини велики град на овим просторима. Како ти изгледа данас?

- Као једини велики град на овим просторима. Београд ће увек то бити. Можда смо мало уморни, рањени, али не сумњајте у нас. Кроз нашу главу кошава дува.

Хвала за интервју, поетичан си и искрен. Слагао си мало за сујету, али боже мој.

- Нисам, кеве ми. Само сам старији.

(директно.рс, serbiantimes.info)